

DYCHAJĄCY (2) *part praes act*

a jasne.

sg m N dychający (1). ◇ [D dychającemu.] ◇ [A dychającego.] ◇ f N dychająca (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w. s. v. *dychać*.

1. *Wydechający z siebie, buchający, ziejący; dyszący* (2) : [y niekthorzy żywo fię im doftáli w ręce/ gdy nie- przyaciela prawie iuż nád fwymi rámiony dycháiącego mieli/ y przed nim fię zemknąc nie mogli *BarlBaz* 195 (Linde).]

Wyrażenie: »ogniem, płomieniem dychający« (1 : 1): *Flammiumus*, Płomieniem dycháyący/ To yeft/ Ten ktory płomieniem álbo ogniem rzyga/ *Pozarziſty. Mqcz* 129c; Nie onác to Chimerá ogniem dycháiąca *GrzegRóżn* O2.

2. [*Oddychający*:

Przen: Istota żywa: Ale zamiast tych ludzi/ ktore Iehowá Bog twoy dáie tobie dziedzictwem/ nie dałz żyć żadnemu dycháiącemu. *BudBib Deut* 20/16 (Linde).]

Cf **DYCHAĆ**

WK, BC